

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Alijs rationibus prædicta declarantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

in æternu*t* societate angelorum; Hic alitur delicijs terrenis, ibi exornatur vestimentis gloria: hic stipatur multitudine equitū: ibi exercitibus spirituū cœlestium: hic induitur purpura, & regiam gestat coronā: ibi vestitur gloria & ornabitur corona lætitia æternæ. Et quæ differētia est inter angustias regni temporalis, & amplitudines regni cœlestis, eadē est inter bona, quæ rex iustus hic possidet, & quæ illic in æternum possidebit. Si igitur ad eō ingentia expectant præmia: quid mirum, si magnū animū, allumant ad quocūq; labores subeundos, ut illa consequantur? Nō enim cogitare debet, se excellentia ad eō præmia consequi, propter reru temporalium copiā, aut delicias terrenas; nec propter honorificum comitatu, nec propter purpuram aut coronam, quatenus hæc illi honorisunt & gloria. Nam horum satis multa habent Imperatores & Principes gentium: qui, si fortè aliquid boni habent: hæc ipsa habent pro præmio: illis autē Christianis scilicet Regibus) dat Rex cœlestis omnia temporalia, quibus vtuntur, tanquā additamenta. Quare necesse est eos laborare, seq; mortificare, ne ab illis trahi se patientur: sed status sui obligationi satisfaciant. Nam (vt S. Gregorius ait) ad magna præmia non nisi per magnos labores peruenitur: qui tamē magni dici non possunt, si cum immensa magnorum præriorum magnitudine conferantur.

§. 11. Alijs rationibus prædicta declarantur.

Alia sunt nomina & tituli, qui vel manibus palpantur & Reges ac gubernatores obligant, ut sint valde perfecti. Duo sunt nomina valde insignia: quia ex eorum perfectione pendet Reip. perfectio; eorum verò maiestatis redundant in eiusdem detrimentum. Si nauis gubernator vigilans sit, nauis ipsa salua appellat ad portum: si autem dormiat, & negligat, facile patietur naufragium. Si pastor vigilat, securus est gressus lupis: ipso autem dormiente, lupus intrahit & disperserit gregem & oves. Si generalis dux exercitu sit animosus, animum quoque & fortitudinem addit toti exercitui: at siille sit timidus & ignarus, timideitatem quoq; & ignauiam facile illis adfert. Cum igitur Rex hæc omnia officia obeat in Rep. omnino tenetur esse valde bonus, si velit illam valde bonam: si enim fuerit valde malus, & illa erit valde mala; experientia siquidem docet, bonum aut malum exemplum Regis & Dominorum, facile trahere subditos & domesticos. Quod insinuauit bene Ecclesiasticus, dicens: a secundum iudicem populi, sic & misericors: & qualis rector est civitatis, tales & inhabitantes in ea. Et Poëta dicit: totus componitur orbis Regis ad exemplum: Et mobile mutatur semper cum Principe vulgus. Quādo Rex honori sibi ducit virtutem, tota Resp. in ea ponit suum honorem: quod si Rex mutetur & virtus se dedat, illa quoque fit virtuosa: b Cum Rege sancto plebs est sancta; & cum electo electa; & cum peruerso peruersa. Rex sanctus non sibi solus est, sed omnibus subditis: eiusq; bona opera sunt muti Concionatores,

qui

Cœlestia sola
magno
sumo.

Hom. 37. in
Euang.

6.
Regis ad ex-
emplum to-
sus compo-
nitur orbis.

a Eccl. 10. 2.

Claudianus
de v. Hono-
rij Conſe-
b Pfa. 17. 2

qui tamen per totum regnum clamant: dicuntque omnibus, quod solebat Apostolus dicere: *c imitatores mei estote, sicut & ego Christi.*

QVOD Si Rex degeneret ab eo quod debet, sequaturq; liberè suas appetiones, prauis suis exemplis alios scandalizabit, eosq; ad ea sequenda trahet; nā & hāc sunt tanquā muti prædicatores, qui debiliū corda peruerterunt.

QVARTE si in illud extrēmum inclinet, vt velit omnīnd esse improbus: vērē est talis vēhementer, potestas enim ad id arma illi subministrat; habetq; multos socios, qui eum vt talis sit, iuuent. Ac propterea Ieremias loquēs de improbo quodam Rege, eiusq; subditis: eos contulit cum quadam sporta dīscīū pēfimārū, adeo ut comedī nō possent. Et hoc ipsum adiuuat Satanæ caliditas: qui studet, omne genus vitiorū colligere in huiusmodi capitibus, quæ semel infecta, facile totam Rēmp. prauæ suæ vita exemplo inficiunt.

Ac propterea Isaías lugens perditionem sui populi, ita suos sermones applicatur: *e omne caput languidū, & omne cor mōrens, a planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.* Si enim caput & cor male habeant: quomodo non male haberent reliquæ partes, quæ ab illis & vitam & bonam constitutionem accipiunt? Si igitur capita regni, & ciuitatum, & familiarum, virtijs sunt corrupta: non mirum, si reliqui à minori usque ad maiorem simul cum illis inficiantur. Benè hoc expertus est miser ille populus Hebreus: qui cūm Rex aliquis erat idololatra, relinquebat verum Dēvm, & falsos adorabat, quos videbat Regē adorare. Et in infelicitibus nostris temporibus experti sumus, quod cūm pestifera hæresis capita tetigerit, absque resistentia inficit reliquos, quia eam facile amplectuntur. Et si avaritia aut libido in Principe dominetur, omnes gloriantur sequentes illos: honorisibi ducentes eodem habitu indui, quo Regi suo placeant. Et ob hanc causam, vt ait sanctū Tridentinum Concilium, perfecta Ecclesiæ reformatio & Republicæ Christianæ incipere debet ab ihs, qui gubernant: *quia integritas*, inquit, *presidentium, salus est subditorum*, & illis reformatis, facile subditi reformatur.

HIN C ALIA DUO nomina & tituli oriuntur: quæ etiam plurimum obligant, vt Principes studeant perfectioni. Bonus enim Rex regnum sibi & filiis suis conseruat; malus, & sibi & filiis amittit. Sicut ipse Deus D.N. monet in Deuteronomio: *fne Rex declinet a lege in partem dextram vel sinistram: ut longo tempore regnet ipso, & filii eius in Israel.* Et Sapiens dixit: *g Rex qui iudicat in veritate pauperes, thronus eius in eternum firmabitur.* Et si Rex Saul Deo obediuisset conseruasset regnum filiis suis: sed quia non obediuuit, illud amisit, cuius loco elegit Dēvs Dauidem: *h virum iuxta cor suum*; cuius regnū semper conseruavit: quia Deo obediuuit. Et quādo filius eius Salomon incidit in idolatriam, in causa fuit (vt ait Eccles.) cur ira Dei super eius filios detenderet, i regnumq; ipsum fieret bipartitum, & in duas factiones di-

Regis Con-
cilio efficax,
c. 1. Cor. 11.1.

7.
Scandalum
eiūs noxiū.

d Iere 24.8.

e Isai. 1.5.

Seff. 6. col.
derefor.

8.
Regnum
pendet à
moribus.
f Deut. 17.
20.
g Prov. 29.
34.

h 1. Reg. 1.
14.
Att. 13. 22.

i Ecl. 42. 23.

nūsum

9.
k Pron. 29.4.
Regni suc-
cessus a
Rege.

12. Reg. 12.

10.

m 2. Reg. 24

12.

10.

n Sap. 6.2.
Iudicium
Regibus tre-
mendum.Pis iucun-
dum.Momento
fulget sce-
ptrum.

Psal. 2.10.

uolum cum ingenti utriusque danno. Rex enim bonus regnum suum prospusat; malus vero deuastat, quemadmodum dixit Sapiens; k Rex iustus erigit terram, que collapsa est; unius autem dei ruerit eam. Sapere enim Deus remunerat boni Regis obsequia; mali vero peccata punit in subditis, qui eius victorum sunt participes. Satis prospero progrediebatur regnum Davidis, quam diu ille iustitiam seruavit, sed quando ipse exarbauit a via, & huius uxorem proximi sui, voluitque populum suum numerare. Totum regnum fuit turbatum, & repletum milerijs: & in peccati sui peccati dixit illi Dominus: in tribu tibi datur optio, elige et num, quod vulneris exhijs faciem scilicet, bellum, aut pestem. Hac ratione insinuans tres huiusmodi milerias, in quibus tot mortes & afflictiones eueniunt: sapere euenire ob peccata Regum & gubernatorum, quos subditi imitantur: & quoniam omnes earundem culparum sunt participes, ideo easdem lauant poenas.

DENIQUE seuerum illos Iudicium obstringit, quod in hora mortis excipiet: quando Rex Regum seueram vita & gubernationis suae ab eis rationem exiger, punietque horrendis tormentis malos: quemadmodum illos monuit Sapiens his verbis: n. Audite Reges & intelligite, dicne iudices suum terra. Prabete aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: quoniam data est a Domino potestas vobis, & virius ab Altissimo, qui inerrabit opera vestra, & cogitationes seruabuntur: quoniam, cum esset minister regni illius, no recte iudicasti: nec custodisti legem iustitiae, neque secundum voluntatem Dei ambulasti. Horrende & Cito apparebit vobis: quoniam iudicium durissimum his, qui presumi fieri. Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patiemer. Non enim subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam: quoniam pusillum & magnum ipse fecit; & aequaliter curat illi de omnibus. Fortioribus ante fortior instat cruciatio. Ad vos ergo Reges sunt sermones mei ut discatis Sapientiam, & non excedatis. Qui enim custodierint iusta iuste, iustificabuntur: haec omnia Sapiens: quibus minatur, terret, & cohobet potentes, ne potentia sua fidentes, Dei legem & iustitiam conculceret. SED, ne animum abiciant ac desperent, eosdem animat spe bona; quod si erga filios subditos iustitiam colant, Deus erga ipsos eandem seruabit: bonaq; ipsorum obsequia remunerabit. Idque Cito: ut magis solliciti viuant, ne licentes horam, qua supremus Iudex venturus est ad exigendam rationem: neque omnis eorum regia potestas poterit vel ad momentum vitam producere, cum eius finis ac terminus a Deo prescriptus aduenerit.

QVAMOBREM nullum aptius consilium accipere possunt, quam alterius Propheta regi dicentis: Nanc Reges intelligite: erudiimini qui iudicatis terram. Seruite Domino in timore: & exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinam, ne quando trascatur Dominus, & pereatis de via iusta. Cu exarserit in breuira eum, beati

beati omnes qui confidant in eo. Quod si Reges & qui Reipublicæ sunt capita interrogent: quænam sit illa *disciplina* quam discere, & quænam *via iustitiae*, quam ambulare debeant, ut salutem suam reddant securiorem? respondebimus: *custodiā legum*, & documenta, quæ in sequentibus capitibus proponuntur.

*Custodia
legum via
Regum.*

CAP V T II.

PERFECTIONEM IN IIS QVI GUBERNANT ESSE
difficilem: & inniti debere humilitatum magnanimitate
coniunctæ mortificata superbiâ.

VAMVIS Christiana perfectio cuiusdam eam proficenti sit difficultis; ac propterea *cruce* appellatur, *mortificatio*, *via arcta*, & *porta angusta*: in iis tamen qui Rempublicâ gubernant est multo difficultiore: quia super onera omnibus communia addit ea, quæ gubernationis sunt propria, quæ sunt valde grauia.

*Perfectio
difficilis
maxime
gubernanti.*

Quod autem gubernatio est vniuersalior, eod est etiam grauior, & quod subditorū numerus maior est: ac crescent magis onera gubernationis. Nam quilibet pater familiæ oneratur iis, qui in sua sunt familia; prator, cinitatis, tota ciuitate; Rex, toto regno, Episcopus, tota sua diœcesi; & Pontifex Summus, vniuersa Ecclesia. Propterea enim Christus Dominus dixit S. Petrus, qui Ecclesiæ erat caput, a tu es Petrus: Et super hanc petram tanquam fundatum edificabo Ecclesiam meam, & quemadmodum lapides fundamenti sustinent totum onus aedificij, ita cuiuscunque Reipublicæ capita sustinere debent onus omnium eius partium. Quibus etiam aptati potest illud Davidis: b posuisti homines super capita nostra, ut eorum scilicet pondus portemus. Estque ad eod graue hoc onus, vt Apostolus dixerit: c prepositos sub eo gemere, quia non solum animæ suæ rationem Deo sunt reddituri, sed etiâ aliorum. Et cum eisdem capitibus loquitur illa sententia alterius Prophetæ, dicentis: d custodi virum istum, qui si lapsus fuerit, erit anima tua, pro anima eius. Qui igitur tot animas super caput suum accepit: quomodo non gemit sub tanto onere, veritus, ne propria ipsis ignavia & incuria illa pereant?

Hic difficultati illa quoque accedit ex parte operum studiosorum, in quibus perfectio consistit: nam etsi verum sit, quod omnes virtutes sint tanquam sorores coniunctæ, ita ut altera alicui non repugnet, aliquæ tamē difficultissime in suis actibus & operationibus simul conueniant. Et tales sunt illæ qui continent propriæ eorum, qui Rempublicam gubernant, qui tamen te-

a Mat. 16, 18

b Psal. 65, 12
c Heb. 13, 7.

d : Reg. 20.
9.

*Ex difficul-
tate ope-
rum.*

Tom. 2.

T r

nentur